

**ספר קרובות לשלשת הרגלים
לפי מנהג אשכנז המערבי
לשימוש יושבי ארץ ישראל**

ללא שיבושי הצנזורה ושינויי המשכילים
והמדקדקים החדשים

בני ברק תשע"ו

מפתח

1	ערבית ליל ראשון של פסח
7	ערבית ליל שביעי של פסח
13	ערבית שבועות
18	ערבית ליל ראשון של סוכות
23	ערבית ליל ראשון של סוכות שחל בשבת
30	ערבית ליל שמיני עצרת
37	עמידה של יום טוב
40	יוצרות יום ראשון של פסח
56	תפילת טל
67	יוצרות שבת חול המועד פסח ושביעי של פסח שחל בשבת
81	יוצרות יום שביעי של פסח
87	קרובות יום שביעי של פסח
100	יוצרות לשבועות
127	אקדמות
131	אזהרות
145	יוצרות יום ראשון של סוכות
154	קרובות יום ראשון של סוכות
158	קרובות יום ראשון של סוכות שחל בשבת
166	הושענות
171	הושענות להושענא רבה
182	יוצרות לשבת חול המועד של סוכות
186	יוצרות שמיני עצרת
199	תפלת גשם

ספר קרובות הזה יוצא לאור כדי למלאות דרישה מציבור המתפללים בבתי הכנסת המתחדשים בארץ ישראל לפי נוסח אשכנז המערבי המקורי. עד עכשיו היה צורך לרכוש את חמשת הכרכים לרגלים של הוצאות רעדלהיים-באזל של מחזורי היידנהיים או לחילופין להשתמש בספרים הישנים המתפוררים והמתולעים שהיו ברשות מכון מורשת אשכנז. הספרים האלו הם גם נגועים בשיבושים של הצנזור ושינויי המשכילים והמדקדקים החדשים שהוכנסו לא רק בנוסח התפילה אלא גם בפיוטים.

לפני ר' וולף היידנהיים לא היה כל החומר של כתבי יד ונוסחאות עתיקות שקיים בימינו ומלבד זה, ההכרעות שלו נמצאות לקויות. נוסף על זה, כשיש שינויים בין נוסח פולין ובין נוסח אשכנז, הנטיה שלו היתה להדפיס את של פולין גם במחזורים עבור מתפללי נוסח אשכנז כדי לחסוך מעצמו טורח והוצאות.

פעולתם של ר' דניאל גולדשמידט וחתנו ר' יונה פרנקל כדי להעמיד את נוסח הפיוטים על תלו חשובה היא. בכל זאת בהכניי את הספר הזה נוכחתי לראות שפרנקל מתעלם לגמרי מכמה מחזורים וסידורים עתיקים מנוסח אשכנז שיש בידינו. לפיכך לא הסתמכתי על הנוסח שלו להעתיק אותו בספר שלנו.

מודה אני שמפאת הזמן ומפאת מיעוט נסיוני לא הגעתי לנוסח שאפשר לכנות אותו כמובהק (אם בכלל כזה דבר הוא אפשרי) אבל תחת לחץ של מתפללי בית הכנסת שלנו בבני ברק, נגשתי להוציא לאור את הספר הזה אחרי כמה שנים של עמל בליקוט ובהשוואות הנוסחאות. ואני מעיז לטעון שהתוצאה עולה בטיבה על המחזורים שהיו בידינו עד עכשיו ואם רק כדי לחסוך מלהסתכל ברשימה של טעויות שמצאנו במשך השנים במחזורי רעדלהיים, אז העבודה היתה כדאית.

תודתי נתונה למורנו הרב בנימין שלמה המבורגר שליט"א שאת עצתו מתוך חכמתו מוגשת לכל אלו שעוסקים במלאכה של תיקוני הנוסח. גם אני אזכיר את הרב נח הופנר ואת הרב אברהם אומן מהעוסקים בתחום הזה שעזרו לי מאוד.

עד סוכות תשע"ד חי בינינו איש צדיק וענו ולמוד בייסורים הרי הוא ר' בנימין דב לפלר זצ"ל שהיה בקי בפיוטים להפליא. לפניו היינו מציעים את הספיקות שלנו ועל הכרעותיו היינו מסתמכים. יהי רצון שספר זה יהיה גל עד לזכרו.

ערבית ליל ראשון של פסח

בעוד הש"ץ אומר 'ברכו' אומר הקהל בלחש:

יְתַבָּרֶךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְתַפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא

רֹאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְלָעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סָלוּ

לְרֹכֵב בָּעֲרֵבוֹת בִּיָּה שְׁמוֹ וְעֲלוֹזוֹ לִפְנֵינוּ. וְשְׁמוֹ

מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה:

כשִׁמְנֵן הַש"ץ הַשֵּׁם יֹאמֵר הַקָּהֵל:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

כשִׁמְנֵן הַש"ץ 'הַמְבָרֵךְ' יֹאמֵר הַקָּהֵל:

יְהִי שֵׁם יי מְבָרֵךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

ש"ץ מאריך

באמירת 'ברכו':

בְּרַכּוּ אֶת יי

הַמְבָרֵךְ:

קָהֵל וְש"ץ יַחֲדוּ:

בְּרוּךְ יי

הַמְבָרֵךְ

לְעוֹלָם וָעֶד

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדָבָרוֹ

מַעְרִיב עֲרָבִים בְּחֻכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה

עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַיָּמִים וּמְסַדֵּר אֶת הַכָּכָבִים

בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרֻצּוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלָל אוֹר

מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה

וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צָבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם

תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

לֵיל שְׁמָרִים. אוֹתוֹ אֵל חֲצָה. בְּחֻצוֹת לַיְלָה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם

כְּנֻצָּא. גְּבוּרָה עַל אֲדוֹם יִחַצְנוּ כְּחֻצָּה. דּוֹד מַעְרִיב עָרֵב.

וּנְזַמְרֵנוּ בְּנֶפֶשׁ חֲפָצָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּעְרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְ�רָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֶּתָ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת

חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּתָ. עַל כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂכְכֵּנוּ

וּבִקְוֵנוּ נָשִׁית בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׁמַח בְּדִבְרֵי תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ

לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם תִּיּוֹנוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְנֶה יוֹמָם

וְלַיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אֵל תְּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.

לֵיל שְׁמָרִים הוּא זֶה הַלַּיְלָה. וְעַתָּה אֵל בְּאִמֵּר בְּחֻצוֹת

הַלַּיְלָה. זֶה אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה. חֹק אֶהְבֶּתוֹ וַיְכּוֹר

לִנְיָ חֶלֶק לַיְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְ�רָאֵל:

ערבית ליל ראשון של פסח

עונים 'אמן' על ברכת אהבת עולם של ש"ץ. להשלמת רמ"ח תיבות בקריאת שמע מקדימים לה אמירת 'אל מלך נאמן' הן ביחיד והן בציבור. ויש משלימים את חשבון רמ"ח בעניית 'אמן' על ברכת אהבת עולם של ש"ץ, שיאמן' הוא נוטריקון 'אל מלך נאמן'.

אל מלך נאמן

דברים ו, ד

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ
וּבְכָל-מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ תְּהִלָּתְךָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אֲנִי מְצֻנֶה הַיּוֹם
עַל-לִבְבְּךָ: וְשִׁנְנִתָם לְבִנְיָךְ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת
עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוּזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

דברים יא, יג וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי
מְצַוֶּה אִתְּכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ
בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֶרְצְכֶם בָּעֵת
יּוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דִּגְגֶיךָ וְתִירֹשְׁךָ וּיְצִהְרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדֶךָ לְבִהֲמֹתֶךָ וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמַרְוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּח
לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה
מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תֵּת אֶת-יְבוּלָהּ וְאֶבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת-דְּבָרֵי
אֱלֹהִים עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרָתֶם אִתְּם לְאוֹת
עַל-יָדְכֶם וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אִתְּם
אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

הרב הקורא שמע בטעמים מרים קולו מ'למען ירבו' עד 'אמת'

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:

במדבר טו, לו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֶרֶתָם וְנָתַנוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וִזְכַּרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתְּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

יש לצרף 'להיכם' 'לאמת', אכן יתן ריוח מעט שלא יבולע האל"ף. ש"ץ מרים קולו במילה 'אמת' ואינו כופל 'ה' 'להיכם אמת' וממשיך בגיגון מיוחד לליל יום טוב 'ואמונה כל זאת'. לפיכך ש"ץ אומר פרשת ציצית עם הרב כדי שיסמוך 'אמת' 'להי' 'להיכם', ולא יצטרך להמתין עליו ולהפסיק בין המלים הללו.

אֵמֶת וְאָמַרְתָּ כָּל זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זִוְלָתוֹ וְאֵנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מְלָכֵנוּ הַנּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵינוּ נִפְשָׁנוּ הָעֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לָמוּט רִגְלָנוּ הַמְדְּרִיכָנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיִּהְיֶה קִרְבָּנוּ עַל כָּל שְׁנְאֵינוּ: הָעֹשֶׂה לָנוּ נְסִים וְנִקְמָה בַּפִּרְעָה אוֹתָת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם: הַמַּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנוּ בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טָבַע: וְרָאוּ בָנוּ גְבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדּוּ לְשִׁמּוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לַיהוָה עָנוּ שִׁירָתָהּ.

מנהג נפוץ הוא שהש"ץ מנגן את הקטע הראשון והאחרון של פיוט זה: אוֹדָה חֲסִדוֹ הַפֶּלֶא. מַעֲשָׂיו וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמִצְלָה. נִזְרָאוֹת עַל יָם: בְּקֶהֱל עִם אֶהְלֶלָהּ. בְּמוֹשֶׁב זִקְנִים אֶנְדֶּלָהּ. רוֹנֵעַ הַיָּם: גִּזְבֵּר בְּנִשּׁוֹת יָדוֹ. גָּאוּ גִלִּים נִגְדּוֹ. יָרַעַם הַיָּם: דָּגוּל בְּכִבּוּדוֹ

טָלְאוּ נָחַל כְּאוֹמֵן מוֹשִׁיעַ וְגוֹאֵל. יָקָר זִיוו רְאוּ וְהִכִּירוּ
כְּבוֹד אֵל. כָּל־כֶּלֶם דָּבַשׁ מִסֵּלַע הַחֶסֶם בְּצִלּוֹ לְהִצָּאֵל.
בְּמִקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים אֲדֹנֵי מִמְקוֹר יִשְׂרָאֵל.

בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלֶם.
מִנְחָג נִפְּוֹץ הוּא שֶׁהַקָּהֵל מִגֵּן 'מִי כִמְכָה' בְּנִיגוֹן 'אֲדִיר הוּא':

מִי כִמְכָה בְּאֵלֶם יְיָ מִי כִמְכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְהֵלֵת
עֲשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רְאוּ בְּנִיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מוֹשֶׁה.
מִפְּעַל נוֹרְאוֹתָיו סָפוֹן מִי לִגְדֵּלְהוּ. עֲצָם פְּלֹאוֹתָיו אֲשֶׁר
הִפְלִיא לְמַעֲנֵהוּ. צִמַּח קְדוּשָׁיו אֲנִי וְלִי מוֹרָשָׁה לְקַלְסָהוּ.
זֶה אֵלֵי וְאֶנְהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמָנֵהוּ:
זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ.

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וְנֹאֲלוּ מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ.
רֶכֶב עַל פְּרוּב בָּרָקִים רַב מִלְכֵּי. שָׁלַח מִמְרוֹם הַמַּשְׁנֵי
מַמְיִם הַמְּשִׁיכֵי. תַמְתִּי רַעֲיָתִי פֶּן קוּמִי וְלִכְנִי. כִּי אֲמַנֶם כִּי
גּוֹאֵל אֲנִכִּי. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׂכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי לַחִיִּים,
וּפְרוֹס עֲלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמָךְ, וְתַקֵּנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיךְ,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהִגֵּן בַּעֲדֵנוּ וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר
וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן, וְהִסֵּר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל
כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה, כִּי אֵל
מִלֶּךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה, וּשְׁמוֹר צִאֲתָנוּ וּבּוֹאֲנוּ לַחִיִּים
וּלְשָׁלוֹם מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וּפְרוֹס עֲלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמָךְ.

מְתִי אָבוֹא וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים לְהַקְבִּילָהּ, נוֹי חוֹמוֹת
מִגִּיעוֹת פֶּסֶא כְבוֹד לְמַעַלָּה, חֵיל וְאַרְמוֹן עַל מִשְׁפָּטוֹ
וְהַעִיר עַל תִּלָּה, מִכְלָל יָפִי יוֹפִיעַ כְּעִיר שְׁחִבְרָה לָהּ
בְּמִסְלָה, בֵּית אֵל עוֹלָה שְׂרִידֵי גוֹלָה לְהַגִּילָה, אֱלֹהִים
יְכוֹנֶנֶה עַד-עוֹלָם סִלָּה: נִכְסְפָה גַם כָּל־תָּה נִפְשִׁי אֵל יָפִי

ערבית ליל שבועות

בעוד הש"ץ אומר 'ברכו' אומר הקהל בלחש:

יְתַבָּרֶךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְתַפָּאֵר וַיְתַרְוֶמָּה וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא
רֹאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְלַעְדֵּיו אֵין אֱלֹהִים סְלוּ
לְרֹכֵב בַּעֲרָבוֹת בִּיָּה שְׁמוֹ וְעֲלוּ לִפְנֵיו. וְשִׁמוּ
מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה:
כַּשְׁמַנֵּן הַש"ץ הַשֵּׁם יֹאמֶר הַקָּהֵל:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
כַּשְׁמַנֵּן הַש"ץ 'הַמְבַרֵךְ' יֹאמֶר הַקָּהֵל:
יְהִי שֵׁם יי מְבָרֵךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

ש"ץ מאריך
באמירת 'ברכו':
בְּרַכּוּ אֶת יי
הַמְבָרֵךְ:
קָהֵל וּש"ץ יַחֲדוּ:
בְּרוּךְ יי
הַמְבָרֵךְ
לְעוֹלָם וָעֶד

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדָבְרוֹ
מַעְרִיב עַרְבִים בְּחֻכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה
עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמָנִים וּמְסַדֵּר אֶת הַכָּכָבִים
בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרֻצָּנוֹ נוֹרָא יוֹם וָלַיְלָה גּוֹלָל אוֹר
מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעְבִּיר יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם
תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

וַיֵּרֶד, אֲבִיר יַעֲקֹב נוֹרָא עֲלֵילָה. וַיְדַבֵּר, בְּטוּי עֲשֻׁרֶת
הַדְּבָרוֹת בְּחֻמְלָה. אֲנֹכִי, גֵּלָה וְהֵאִיר לְעַמּוֹ תַּחֲלָה. דּוֹד
מַעְבִּיר יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי תַּמְעָרִיב עַרְבִים:
אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבְּנוּ
וּבְקִיּוּמָנוּ נִשְׁחִי בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׁמַח בְּדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ וּבָהֶם נַחֲנֶה יוֹמָם
וְלַיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אֵל תִּסִּיר מִמָּנוּ לְעוֹלָמִים.

לֹא יִהְיֶה לָּךְ הֶבֶל תְּבִנִית אֲלִיל נִכְלָם. לֹא תִשָּׂא וְתָמִיד
קִדְשֵׁת שֵׁם נִעְלָם. זְכוֹר, זְרִיזוֹת מִשְׁפָּטֵי נָעַם וְסִלְסוּלָם.

ערבית ליל ראשון של סוכות

בעוד הש"ץ אומר 'ברכו' אומר הקהל בלחש:

יְתַבָּרֶךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְתַפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא

רֹאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְלָעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סָלוּ

לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בֵּינָה שְׁמוֹ וְעֲלוֹזוֹ לְפָנָיו. וְשְׁמוֹ

מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה:

כשִׁמְנֵן הַש"ץ הַשֵּׁם יֹאמֶר הַקָּהֵל:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

כשִׁמְנֵן הַש"ץ 'הַמְבָרֵךְ' יֹאמֶר הַקָּהֵל:

יְהִי שֵׁם יי מְבָרֵךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

ש"ץ מאריך

באמירת 'ברכו':

בְּרַכּוּ אֶת יי

הַמְבָרֵךְ:

קָהֵל וְש"ץ יַחֲדוּ:

בְּרוּךְ יי

הַמְבָרֵךְ

לְעוֹלָם וָעֶד

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדָבָרוֹ
מַעְרִיב עֲרָבִים בְּחֻקָּמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה
עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַיָּמִים וּמְסַדֵּר אֶת הַכָּכָבִים
בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרֻצּוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלָל אוֹר
מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם
תָּמִיד יְמַלּוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

אוֹתָנוּ בְּיָדָם אֶרְבָּעָה מִיָּנִים. בָּאִים לְסִלְדָּךְ בְּעָנֹב וּבְמַנִּים.
גְּמוּנֵי פֶז אֲוִגְדִים וּמִזְמָנִים. דְּגֻלֵּימוֹ יֵשִׁים כְּכֻכְבֵּי שָׁחַק
נִמְנִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּעְרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדָּת. עַל כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבָּנוּ
וּבְקוּמָנוּ נִשְׁתִּיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׁמַח בְּדִבְרֵי תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם תִּיּוֹנוֹ וְאַרְךָ יָמֵינוּ וּבָהֶם נַהֲגֶה יוֹמָם
וְלַיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אֵל תִּסִּיר מִמָּנוּ לְעוֹלָמִים.

במדבר טו, לו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם
לְדֶרְתָּם וְנָתַנּוּ עַל-צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וִזְכַּרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא-תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם
זִנִּים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי
וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

יש לצרף 'אלהיכם' ל'אמתי', אכן יתן ריוח מעט שלא יבולע האל"ף. ש"ץ מרים
קולו במילה 'אמתי' ואינו כופל 'יהי' אלקיכם אמתי' וממשיך בניגון מיוחד לליל יום
טוב 'ואמונה כל זאת'. לפיכך ש"ץ אומר פרשת ציצית עם הרב כדי שישמוד 'אמתי'
ל'יהי' אלקיכם, ולא יצטרך להמתין עליו ולהפסיק בין המלים הללו.

אַמֶּת
וְאָמַרְתָּ כָּל זֹאת וְקִים עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵין זִוְלָתוֹ וְאֵנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מַלְכִּים מְלָכָנוּ הַנּוֹאֲלָנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים
הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵינוּ
הָעֹשֶׂה גְדֻלּוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: הַשֵּׁם
נִפְשָׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לָמוּט רִגְלָנוּ הַמְדְּרִיכָנוּ עַל בָּמוֹת
אוֹיְבֵינוּ וַיִּהְיֶה קֶרְנָנוּ עַל כָּל שֹׁנְאֵינוּ: הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנִקְמָה
בַּפָּרַע אֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם: הַמַּכָּה בַּעֲבָרְתוֹ כָּל
בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם:
הַמַּעֲבִיר בָּנוּ בֵּין גְּזֵרֵי יָם סוּף אֶת רוּדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
בְּתַהוֹמוֹת טָבַע: וְרָאוּ בָנוּ בְּבוֹרְתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדּוּ לְשִׁמּוֹ
וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ
שִׁירָה.

מנהג נפוץ הוא שהש"ץ מנגן את הקטע הראשון והאחרון של פיוט זה:
סִכָּה אֶזְכְּרָה מַעֲלָלֵי נֹרָא. אֲשֶׁר פָּעַל וַיִּבְרָא. אֵל עִם בְּצִלּוֹ
מִתְלוֹנְנִים:

סִכָּה בְּזִכָּר מַעֲשֵׂי נִפְלְאוֹתָיו. בִּימֵי קָדֶם אוֹתוֹתָיו. לְהוֹצִיא
אֲסִירִים בַּכְּשָׁרוֹנִים:

ערבית ליל שמיני עצרת

מנהג נפוץ הוא שהקהל מנגן 'מי כמכה' בניגון 'אגיל ואשמח':

מי כמכה באלם יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת
עשה פלא:

מלכותך ראו בנך בוקע ים לפני משה.

שמיני מועד קרוי זמן אסיפתנו. נרבה ליל אחרון
לשמחתנו. סלסול שיר והלל קריאתנו. ענו לך בתורה
זמרו לאלהינו: זה צור ישענו פצו פה ואמרו.
יי ומלך לעלם ועד:

ונאמר כי פדה יי את יעקב ונאלו מיד חזק ממנו.
שמיני פזר קשב בפני עצמו. צור מפני החרף הקדימו.
קשב פזר רחמים לרחמו. גואלנו יי צבאות שמו:
ברוך אתה יי גאל ישראל:

השבינו יי אלהינו לשלום. ונעמידנו מלפניו לחיים.
ופרוס עלינו סכת שלומך. ותקנונו בעצה טובה מלפניך.
והושיענו למען שמך. והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר
וחרב ורעב ויגזל. והסר שטן מלפנינו ומאחרינו. ובצל
כנףך תסתירנו. כי אל שומרנו ומצילנו אתה. כי אל
מלך חנון ורחום אתה. ושומר צאתנו ובואנו לחיים
ולשלום מעתה ועד עולם. ופרוס עלינו סכת שלומך.

שמיני שתי שמחות תכפות בכפלים. תעלנו בשמחה
ותטענו בגבולים. יפה וברה ספף בגבולים. ושאלו את
שלום ירושלים:

אודות באר המים אות היא לאזרחים. בעבור תהיה לי
לעדה בארץ ציים. גמול משפחת שלמה עלי באר
מנחלים. דגלים ארבעה וחמשה חמשי תורת חיים. הלא
הם כתובים על ספר מצוים. וימצאו שם באר מים חיים:
והנה באר בשדה ציון מציגת בשערים. זמנים שם שלשה
עדרי צאן אבירים. חוגג לידם בקול רנה בסף עוברים.

אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר
וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֹּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי. מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.
בְּעֶרְבִית וּשְׁחִרִית שֶׁל יוֹם רִאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח וּבְמוֹסָף וּבִמְנַחָה שֶׁל שְׁמִינִי עֶצְרַת מוֹסִיפִים
מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים אָמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי
עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי יוֹמֵה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית
וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מַחֲיָה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בַּחֲרָתָנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אַהֲבָתְךָ אוֹתָנוּ וְרַצִּיתְךָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ
מִלְכָּנוּ לְעִבּוּדְךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתְךָ:
כַּשְׁחַל יוֹם טוֹב בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת מוֹסִיפִים בְּעֶרְבִית וְתוֹדִיעֵנוּ:

וְתוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת מִשְׁפָּטֵי צִדִּיקְךָ וְתִלְמִדָּנוּ לַעֲשׂוֹת בְּהֶם
חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יִשְׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת
חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וְתִנְחִילָנוּ זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחֻגֵי
נִדְבָה. וְתוֹרִישָׁנוּ קִדְשַׁת שַׁבַּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחִינּוּת הַרְגֵּל.
וְתִבְדִּילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לַחֹל בֵּין אוֹר לַחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל
לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לַשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קִדְשַׁת שַׁבַּת
לְקִדְשַׁת יוֹם טוֹב הַבִּקְלֵת. וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה
קִדְשָׁתְךָ. הַבִּקְלֵת וְקִדְשָׁתְךָ אֵת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתְךָ:

וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׁבֻחוֹת לְמִנּוּחָה ו') מוֹעֲדִים
לְשִׁמְחָה חַגִּים וְזְמַנִּים לְשְׁשׁוֹן אֵת יוֹם (הַשַּׁבַּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם)

שחרית יום ראשון של פסח

החזן העליון יורד לפני התבה ומתחיל לנגן מ'הגבור' עד 'יתקדש' והקהל עונה
'ובמקהלות'.

הַנְּבוֹר לְנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיהָ.

הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רִם וְנִשָּׂא.

שׁוֹכֵן עַד, מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכַתוּב רַגְנוּ צְדִיקִים בְּיִ
לְיִשְׂרָאֵל נְאֻמָּה תְהִלָּה: בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל. וּבִדְבָרֵי
צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ. וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם. וּבִקְרֹב
קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ:

וּבַמִּקְהָלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יִתְפָּאֵר
שְׁמָךְ מִלִּפְנֵי דוֹר וָדוֹר. שְׁכֵן חוֹבֵת כָּל הַיְצוֹרִים
לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח
לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר לְבָרֵךְ לְעֹלָה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דְּבָרֵי
שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִּׁי עֲבָדֶךָ מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמָךְ לְעַד מִלִּפְנֵי הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לֹךְ נְאֻמָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר
וְשִׁבְחָה הֵלֵל וְזִמְרָה עֹז וּמִמְשָׁלָה נֶצַח נִדְלָה וְנִבְרָה
תְהִלָּה וְתִפְאָרֶת קִדְשָׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מַעֲתָה
וְעַד עוֹלָם. חֲשִׁיץ מִנֵּן אֶת חֲבֵרָה בְּנִיגוֹן 'אֲדִיר הוּא'

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵל, מֶלֶךְ, גָּדוֹל בְּתַשְׁבְּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת,
אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ, אֵל, חֵי
הָעוֹלָמִים:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמָךְ רַבָּא בְּעָלְמָא דְּבָרָא כְּרַעוּתָהּ
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי רַבָּל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעִנְיָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
וְיִתְעַלָּה וְיִתְהַלָּל שְׁמָה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא מְכָל
בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תַשְׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְּאִמְרִין בְּעָלְמָא
וְאָמְרוּ אָמֵן:

בעוד הש"ץ אומר 'ברכו' אומר הקהל בלחש:
 יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של
 מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
 ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים סלו
 לרכב בערבות ביה שמו ועליו לפנוי. ושמו
 מרומם על כל ברכה ותהלה:
 כשמנגן הש"ץ השם יאמר הקהל:
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
 כשמנגן הש"ץ 'המברך' יאמר הקהל:
 יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

ש"ץ מאריך
 באמירת 'ברכו':
 ברכו את יי
 המברך:
 קהל וש"ץ יחדיו:
 ברוך יי
 המברך
 לעולם ועד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא
 חֲשֵׁךְ עֲשֵׂה שְׁלֹם ובורא את הכל:
 אור עולם באוצר חיים אורות מאפל אמר ויהי:
 אור יֵשַׁע מאשרים. שמור זה מכשרים. אהודנו בידידיו
 כשרים. שיר השירים:
 אילת אוני תשוקות. לתלות עיוף שוקקות. אסמי שבע
 להשקות. ישקני מנשיקות:
 ברוכי מעלמות משמניד. מושלי גנזבי מכמניד. בשמתם
 תמרוק סממניד. לריח שמניד:
 בני ביתך וחוריד. הנם חזר סחוריד. בית מדין צחוריד.
 משקני אחריד:
 גאה ורב עננה. חודי מבנות ננה. גם כי דנה. שחורה אני
 ונאנה:
 גחל בי מחרחרת. קרב רנז סחרחרת. גחן קדורנית
 כחרת. אל תראני שאני שחרחרת:
 דולי וכמר מדלי בדלי. שוטפת כלילו גדלי. דגלי עז
 מגדלי. תגידה לי:
 דרבוני מלמד מרדעי. נתון רועה דרדעי. דן והוכיח
 פדעי. אם לא תדעי:

קִרְצָתִי רָצָתִי בְּאוֹמְרִים. טָפְתִּי גִפְתִּי בְּמוֹרִים. קִלְקַלְתִּי
שְׁמָנִים שְׁמָרִים. מִצְאוֹנֵי הַשּׁוֹמְרִים:

קִנְיָן כִּי שִׁבְרָתִי. וְטוֹב לֹא סִבְרָתִי. קָדְשׁוֹ לֹא חִבְרָתִי.
כְּמַעַט שֶׁעֲבָרְתִּי:

רָשָׁם אֶסֶר בְּצִבְאוֹתֵיכֶם. בְּזַעְזוּעַ חֵיל אֵילוֹתֵיכֶם. רִיחֹוק
דִּיחֹוק אֲתֶכֶם. הַשְּׁבַעְתִּי אֲתֶכֶם:

רֵישׁ גְּלִי בְּהַעֲלָתָהּ. יוֹנָה תִּמְחָה עֲלָתָהּ. רָגְשׁוֹ בְּנֵי עוֹלָתָהּ. מִי זֹאת
עוֹלָה:

שִׁירוֹת שִׁפְרִיר שִׁטָּתוֹ. מַטּוֹת וְרִבּוֹא חֲטָתוֹ. שַׁעַר צֶאֱ וְשִׁטָּתוֹ.
הִנֵּה מִטָּתוֹ:

שִׁירַת עֶרְבּוֹב מִלְּעֶרֶב. אֲמָנוֹת אֲבוֹב עֶרֶב. שִׁירוֹת נִבּוֹב
הָרֵב. כָּלֶם אַחֲזִיזֵי הָרֵב:

תָּאִיו פֶּסֶק לוֹ. מִלּוֹאֵת כְּנֵי טָרְסִקְלוֹ. תַּטְלִיל חֶסֶה לוֹ.
אֲפָרִיוֹן עָשָׂה לוֹ:

חֲזוֹ תֵּאֵר פָּנִים מִהַפְסֵף. נוֹעַמּוֹ יְדִידוֹת כּוֹסֶף. תִּבְנִית אוֹת
יוֹסֶף. עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף:

קהל וחזן

חזן

צִאִינָה וְרֹאִינָה. מִשְׁכִּיל שִׁיר יְדִידִים. רִנַּת חֲתוּנַת יוֹדִים:
הִנֵּךְ יָפָה. דֵּת דִּין וּפְקוּדִים. כָּפַל יָחִיד לְפָקוּדִים:

שִׁנִּיךְ. הִרְחַק כְּעוֹר חֲמוּדִים. קִשּׁוּט לְשׁוֹן לְמוּדִים:
כְּחוּט הַשָּׁנִי. טַעַם זִגְן יְלִידִים. נִגְדּוֹ שְׁלֵם לִילָדִים:

כְּמִגְדֵּל דָּוִיד. יִקְרַת פֶּנֶת יְסוּדִים. גְּבוּל הוֹרִיּוֹת יְסוּדִים:

שְׁנֵי שְׁדִיךְ. דְּבוּק אַחִים חֲסִידִים. לְרוּעִים תִּיָּרִים חֲסוּדִים:
עַד שִׁפּוֹת הַיּוֹם. יוֹם צָדָקָה לְחֶרֶדִים. חֲבוּל יָדִים זָרָדִים:

כָּלֶךְ יָפָה. בְּלִי מוֹם מְכַבְּדִים. תָּם וְחֶלְקוֹ מְזַבְּדִים:
אֲתִי מִלְּבָנוֹן כָּלָה. וְעוֹד שְׁכִינָה בְּשַׁעֲבוּדִים. רְצוּף בְּבוֹא

מֵאֲבוּדִים:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד : לפני התפלה בלחש הש"ץ מכריז :
מוריד הטל : ובקהלות שאומרים בקיץ 'מוריד הטל' הוא מכריז :

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
 הש"ץ מנגן את שתי הברכות הראשונות בניגון שבת
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר
חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.
מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.

קהל : בְּדַעְתּוֹ, אֲבִיעָה חִידוֹת. בְּעַם זֶה בָּזוּ בְּטַל לְהַחֲדוֹת.
 חזן בקול : טל, גֵּיא וּדְשָׁאִיתָ לְחֲדוֹת. דְּצִים בְּצִלוֹ לְהַחֲדוֹת.
 אות ילדות טל לְהַגֵּן לְתוֹלְדוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אֲבֹרָהּ:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ:
 [בארץ ישראל בקיץ יש אומרים : מוריד הטל].
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישׁוּי
עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמָה לָךְ מִלֶּךְ מִמִּית
וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.
 קהל : תְּהוֹמוֹת. הָרוּם לְרִסְסוֹ כְּסוּפִים. וְכָל נְאוֹת דָּשָׂא לוֹ
 נְכֻסָּפִים. חזן בקול : טל, זָכְרוּ גְבוּרוֹת מוֹסִיפִים. חָקוֹק בְּגִישַׁת
 מוֹסָפִים. טל לְהַחֲיוֹת בּוֹ נְקוּקֵי סְעִיפִים:

אַרְשָׁה אֲרוֹשׁ רַחֲשׁוֹן. בְּאַרְשׁ גִּיב וְלִשׁוֹן. אֶתְחִין בְּחִין
לְחִשׁוֹן. דְּבָבִי מִלְעֲשׁוֹן:
בְּעַד נִצּוּרֵי כְּאִישׁוֹן. אֶפְנֶעָה בְּלִי לִישׁוֹן. בְּקָשָׁה כְּשִׁי נִחֲשׁוֹן.
אַרְצָה בְּרִאשׁוֹן:

זָרַב וְשָׁרַב וְשָׁמַשׁ וְחוֹרַב וְחִמַּת טַל. קָמוֹת לֹא יִקְדְּרוּ בְּגִיּא
טְלוּלַת טַל:

וְסִכָּה תִּתְּנָה לְצֹל קָרִים מְלֵה־טַל. רְבוּצִים עַל כְּבוֹד חֶפֶת
עַב טַל:

הוֹגֵי הַמָּלָה יִגְיִפוּ רְסִיסֵי טַל. יִפְתָּחוּ אֲסָמִים לְהַטִּיף נִזְלֵי
טַל:

דְּדוּי הַמִּזֵּן חוֹגֵג שְׁאֲרִיתָם כְּטַל. תִּרְשִׁישִׁים יִנְהַלִּים בְּמִרְפֵּא
כְּנָף טַל:

גִּיל בְּקוֹל רִנָּה לַעֲבוֹר בְּסֶדֶךְ וְטַל. סְלוּלִים עֲלוֹת אֶל נִכּוֹן
וְנִשְׂא וְנִטַּל:

בְּשׁוֹרָם מֵאֲמָנָה עַל חֶרְמוֹן טַל. פָּרַח יִפְרָחוּ כְּשׁוֹשְׁנָה בְּטַל:
חזון: אֶל אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אֶף שָׁמְיוֹ יַעֲרְפוּ טַל. רְאוּתָם אִשׁ
אוֹכֶלֶת כִּי נִתְּנָה בְּטַל:

הפייטן מסדר והולך י"ב חרשים וי"ב מזלות וכנגדם י"ב השבטים כנגד י"ב ארצות הכתובים
בפרשת עקב, ובחרוזה אחת מזל של אותו חודש, וכנגדו צדיק אחד באלו החדשים, כל חודש
רומז למזל, והחודש והמזל הכל בשביל הצדיק, נמצאת שנה מבורכת ומוצלחת. מיוסד ע"פ
א"ב מרובע, כשלפני כל א"ב השני והרביעי מתחיל בתיבת טל:

אֱלִים בְּיוֹם מְחוּסָן. חֲלוּ פָּנֵי מַגֵּסָן. טַל אֲזוּרוֹת
לְנוֹסָסָן. לְהַטְלִילָם בְּעֶצֶם נִסָּן:

אֲשֶׁאֲלָה בְּעֶדֶם מַעַן. גְּבוּרוֹת טַל לְהַעַן. חזון: טַל אֵב
הוֹבִטָח לְשַׁעַן. יִתֵּן לְחִמְתִּיק לַעַן:

בְּשִׁמְךָ טַל אֲטַלָּה. בְּיִלְדוֹת טַל לְהַטְלָה. טַל בּוֹ
אֵיתָן מוֹטְלָה. בְּדִיו יִרְעוּ כְּמוֹ טָלָה:

בְּרִית כְּרוּתָה לְרֹאשׁ אֲבוֹת. תִּזְלִיו בְּטַל לְהַרְבּוֹת.
חזון: טַל בֶּל יִזְיוּ מִבְּנֵי אֲבוֹת. לְהַרְסִיס עִם נִדְּבוֹת:

גִּזַּע כְּרָבִיב טַל מְשִׁיר. שָׁשִׁים וְאַחַת אֶרְחוּ בְּמִשְׁיָר.
טַל גֹּד לְצִידָם תִּיָּר. מִחֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּאֵיר:

גִּיל טַל לְכָל יְגָעִים. וְדוּדָאֵי כְּבוֹד בּוֹ רוֹגְעִים. חזון:
טַל גְּאוּלִּים בּוֹ גְּאִים. עִם כְּטַל נִשְׁאָרוֹ בְּגוּיִם:

טל

טל

טל

יוצרות לשבת חול המועד פסח ושביעי של פסח שחל בשבת

חשי"ץ מנגן את הפיוט עד סוף הברכה.

בְּרַח דּוּדֵי אֵל שְׁאֵנָן נָהָה. וְאִם הִלְאִינוּ דֶּדֶךְ הַעֲוֹת. הִנֵּה
לְקִינוּ בְּכָל מִדּוֹת. וְאַתָּה יְהוָה מַעֲזֵז וּמְקַנֶּה. עָלֶיךָ כָּל
הַיּוֹם נִקְנֶה. לְגַאֲלָנוּ וּלְשִׁיתָנוּ כִּגְן רְוָה:

בְּרַח דּוּדֵי אֵל מְקוֹם מִקְדָּשֶׁנוּ. וְאִם עֲוֹנוֹת עָבְרוּ רֹאשֵׁנוּ.
הִנֵּה בָאָה בִּבְרָזָל נִפְשָׁנוּ. וְאַתָּה יְהוָה גּוֹאֲלָנוּ קְדוֹשֵׁנוּ. עָלֶיךָ
נִשְׁפּוֹךְ שִׁיחַ רַחֲשָׁנוּ. לְגַאֲלָנוּ מִמַּעַן קְדָשְׁךָ לְתַחֲפִישָׁנוּ:

בְּרַח דּוּדֵי אֵל עִיר צִדְקָנוּ. וְאִם לֹא שְׁמַעְנוּ לְקוֹל מִצְדִּיקָנוּ.
הִנֵּה אֲכָלוּנוּ בְּכָל פֶּה מְדִיקָנוּ. וְאַתָּה יְהוָה שׁוֹפְטָנוּ
מְחוֹקְקָנוּ. עָלֶיךָ נִשְׁלִיךְ יֵהָב חֲלָקָנוּ. לְגַאֲלָנוּ בְּהַשְׁקָט
וּבְבִטְחָה לְתַחֲזִיקָנוּ:

בְּרַח דּוּדֵי אֵל וְעַד הַזְבוּל. וְאִם עָלֶיךָ שָׁבְרָנוּ בְּלִי סְבוּל.
הִנֵּה לְקִינוּ בְּכָל מִינֵי חֲבוּל. וְאַתָּה יְהוָה מְשַׁמַּח אָבוּל.
עָלֶיךָ נִסְבִּיר לְתַתִּיר כְּבוּל. לְגַאֲלָנוּ לְתַתְּנִדֵּל מַעַל לְגְבוּל:
בְּרַח דּוּדֵי אֵל נִשָּׂא מִגְבָּעוֹת. וְאִם זָדְנוּ בִּפְרוּעַ פְּרָעוֹת.
הִנֵּה הַשִּׁיגוּנוּ צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת. וְאַתָּה יְהוָה אֵל
לְמוֹשָׁעוֹת. עָלֶיךָ נִשְׁפּוֹךְ שִׁיחַ שְׁוַעוֹת. לְגַאֲלָנוּ וּלְעַטְרָנוּ
כּוֹבַע יְשׁוּעוֹת:

בְּגִלָּל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתָבִיא גְּאֻלָּה לְבָנֵי בְּנֵיהֶם. בְּרוּךְ
אַתָּה יי גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:

כי בא נוגש וכל חילו במים. נא שית אדום למורש קפור
ואגמי מים. וידעו כי אנחנו עמו ואלהינו בשמים:
חזו כהפלאת לדור ראשון רוב נסיו. הפלא עם אחרונים
מתכיה וחוסיו. וכל פה יתלל. מה רבו מעשיו. קדוש:

אומרים המאיר לארץ עד עוד זולתך ואז אומרים בניגון את הזולת

אי פתרוס בעברך ראש תנין להדש. במלאת ספקו שאונו
מוד בנדש. באוכלי פסחים נתקדשת בשיר להדש. השיר
יהיה לכם כליל חג התקדש:

נזו בעזים צבאות ישרי אל. הפלאת למו צדקה כהררי
אל. דולקינו נשפטת תהום רבה לתתאל. אז ישיר משה
ובני ישראל:

הן על הבאר שוררו בעליזות. בהשקת הרים את נהב
לחזות. ובספר מלחמות רשומה בשישי חרוזות. אז ישיר
ישראל את השירה הזאת:

זוהר שמש הדמים דודי ומאמירי. וירח העמיד כיום
תמים תמורי. חקוקה בספר הישר שירת מזמורי. אז
ידבר יהושע ליהנה ביום תת יהנה את האמרי:

טפשו חגף מלכו ממוקשי עם. ושבו ושחרו אל וצנה
להושיעם. יבין ונגיד חרשת למפלה הכניעם. ותשר
דבורה וברק בן אבינועם:

כולל וחוקם על במלכים להתאשרה. זמירות הנעים
והלד אורח ישרה. לעת זקנתו חוסיו שבת לשוררה.
וידבר דוד ליהנה את דברי השירה:

מסר האב לבנו צרכי בגן להזביר. למצוא מקום נפשו
בנדר העביר. נקרא על שמו כי במשאו הכביר. מזמור
שיר חנכת הבית לדוד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה תָּכֵל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת
וּמַבִּיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוּ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר
וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן.

מְסוֹד חֲכָמִים וְנְבוֹנִים. וּמִלְמַד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתָּחָה פִּי
בְּשִׁיר וּרְנָנִים, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פָּנֵי שׁוֹכֵן מַעֲוָנִים:

אוֹתוֹתֶיךָ רָאִינוּ אַזְּ בְּעֵין. בַּעֲטוֹתֶיךָ כָּמַעִיל תִּלְבּוֹשֶׁת זֵינָן.
גּוֹיִם נִגְדָּךְ הָיוּ כְּאֵין. דּוּחוּ וְנִפְּלוּ כְּשִׁכּוּרֵי יֵין: הַנָּאוּה
הוֹצֵאתָ מֵאֶסוּר כָּבֵל. וְשִׁכְמָהּ הוֹסֵר מַעֲוֵי סָבֵל. זֶד תַּנִּין
מִנְּאֵץ וּמִנְּבֵל. תַּפּוּז אַחֲרֶיהָ לְהַשְׁחִית וּלְחַבֵּל: טָסוּ אֲנַפְיוֹ
כְּנֶשֶׁר לְמַהֵר. יַעֲצוּ אֲבִירָיו בְּחִיל לְדַהֵר. כְּסִיל בְּאוֹלֶת
שָׁנָה לְהַתְנַהֵר. לֹא יָדַע לְהַבִּין וּלְהַזְהֵר: מַחֲנֵהוּ קִבֵּץ וְכֹל
יּוֹעֲצָיו. נִכְבְּדֵיו שָׁרָיו וְגַם מְלִיצָיו. סָעוּ כְּאַחַת בְּהַשָּׂאת
מִפְּלָצָיו. עֲרוּכֵי מִלְחָמָה נּוֹסְפוּ נִקְבְּצָיו: פָּחָזוּ כַּמִּים בְּלִי
לְהוֹתִיר. צְבָאוֹת קָדַשׁ לְרִדּוֹף וּלְהַכְתִּיר. קְדוּשׁ סִבְבָּתָם
דָּרָךְ לְהַאֲתִיר. רַחֲמָתָם בְּצִלָּךְ וּבִמְגֻנָּךְ לְהַסְתִּיר: שְׁלַחַת
בְּצָרִים חָרִי וְזַעַם. שְׁמֵרֶת בְּאַבְרָתֶךָ יִפְיִי פַעַם. חַיֵּי תוֹקֶף
פְּלָאוֹת הַפְּלֹאת בְּנוֹעַם. תַּנִּין בָּעֵת שְׁלַח אֶת הָעָם. קָחֵל אֲזַנִּי
שָׁמְעוּ מוֹפְתֵי עֲנִינֶיךָ. וְנִצַּח בִּרְכָתֶךָ יִזְכִּירוּ צְפוּנֶיךָ:

חַיֵּי תַפְצֹת לְפִסּוּחַ וּלְהִגֵּן הַמוֹנֶיךָ. קְדוּשׁ כֵּן תַּפּוּץ לְגוֹנְנֵי
בְּמִגְנָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִגֹּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי. מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ:

[בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ אוֹמְרִים: מוֹרִיד הַטֵּל.]

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי
עָפָר. מִי כִמּוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מִמִּית
וּמַחֲיָה וּמַצְמִית יְשׁוּעָה.

לְהַשִּׁים. לְהַעֲרִים וּלְהוֹסֵר מִמֶּלֶךְ חֲנֻסִים: מֵאֵן לְשַׁלַּח עִם
הַמוֹנִי. וְשָׂאג וְאָמַר מִי יֵי. לֹא יִדְעָתִי אֶת יֵי: צוּר נִגְפּוֹ
בַּעֲשֹׁר לְהַכּוֹ. וּבַעֲבוּר זֹאת הָעֲמִידוֹ וְהָאֲרִיכוֹ. לְהוֹדִיעַ
לְכָל מָה הִגִּיעוּ בָכֶם: בְּחִבְרוֹת וּפְצָעִים אוֹתוֹ אֵלֶּה. וּבִירֵית
חֲצִיו כְּבִדּוֹ פָלַח. וְאַחֲרֵי כֵן חִזְקָה יָדוֹ לְשַׁלַּח: תַּחֲנוּם
מִצָּרִים עַד לֹא הִרְחִיקוּ. הוּא וְעַבְדּוֹ עֲצָה הָעֲמִיקוּ.
לְרִדּוֹף אַחֲרֵיהֶם מִגֵּן הַחַיִּיקוֹ: וְצוּר נַעֲרָץ בְּסוּד קְדוּשִׁים
רָבָה. שֶׁת אֶת הַיָּם לְחִרְבָּה. בָּיִם נָתַן דֶּרֶךְ וּבְמִים עֲזִים
נִתְיַבָּה: רָסֵן מִתְעָה הִרְסִין עֲנָמִים. וְנִתְּנָם בְּכַבְדּוֹת לְגִלֵּי
הוֹמִים. וְצָלְלוּ כַּעֲפֹרֶת בְּעֲמֻקֵּי יָמִים: הוֹלְכֵי נְתִיבוֹת
בְּמַעֲמָקֵי מִים. שִׁבְחוּ וְהוֹדּוּ לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. אֲשֶׁר נִלְחַם לָהֶם
בְּמִצָּרִים: מֵאֵז וְהִלָּאָה הִקְבַּע לִדְוֹרוֹת לְסַפֵּר לְעַד כָּח
וּגְבוּרוֹת. וּלְהַזְכִּיר יְצִיאַת מִצְרַיִם בְּשִׁירוֹת:

חיו ויבכין, ויולשע יהנה ביום תהוא:

אֵילֵי הַצֶּדֶק יְדוּעִים. בָּנִים מְגוֹדְלִים כְּנֻטָּעִים. גִּזַּע תַּפְאֶרֶת
מִטָּעִים. יְדֻבּוּקִים וְחֲשׂוּקִים דִּרְדָּעִים. הִגּוּיִם הִגּוּנִים
וְנִשְׁמָעִים. וְתִיקִים נִבְחָרִים מִשְׁבָּעִים. זֶרַע בְּנוֹיִם נוֹדָעִים.
חֲמוּדִים וּמַעֲשֵׂיהֶם נָעִים. טוֹבָם בְּאַרְצוֹת מוֹדָעִים. יוֹדָעִים
יְדוּעִים וּמִיּוֹדָעִים. כַּחוֹתָם בְּזֵרוּעַ נִקְבָּעִים. לְמוֹדֵי נָסִים
וְנוֹשָׁעִים:

נושעים מבין קצרי יד. תתה קלמו שם ויד:

וירא ישראל את ה'י:

מְחוֹלָלֵת תִּנּוּן בְּנֻעָה. נוֹתֶנֶת בָּיִם מַעֲבָרָה. סוֹעֶרֶת גִּלִּים
בְּסֻעָה. עוֹרֶכֶת מְסִילָה יִשְׂרָה. פְּלָאוֹת וְנוֹרָאוֹת מְאֹדִירָה.
צוֹלָלֵת קָמִים בְּגְבוּרָה. קִנְאָת מִלְחָמָה מְעִירָה. רַחֲב
מַחְצֶבֶת בְּעֻבְרָה. שׁוֹלֶפֶת חֶרֶב מִתְעָרָה. תִּמְתּוֹ לְהוֹשִׁיעַ
מִצָּרָה:

יוצרות לשבועות

ועתה בנים שירו למלך בתפארת מפאָר. ברקמי שיר
מעטף ומעטף ומתאָר. בהוד והדר נשבח מבאָר. בעטרת
גאות וכתר נזרא יתפאָר:

שמעו לי מללו. עזוז נזרא פלאי גדלו. ששמו ערב לו.
וזכרו נעים להללו. והיכלו נחמד לו. וכבודו נהדר לו.
והודו נאָה לו. ומשרתיו מנעימים לו:

ואשרי עבדיו המשמיעים בקול שבחו. פי ערבים לפניו
ומקבלים נכחו. שמעיאֵל השר משמיעם בכחו. לשתק
המון מעלה ברוך בני אֶזְרָחוּ:

דרכי וחובי תת קדשה למקרה אורים. המשגב ומכתר
בכתרי כתרים. פאר מלכים תהלה לברורים. מפחדו
יחילו איתנים וצורים:

את סוף האופן 'ישמרו' אומר הש"ץ בניגון 'רחם מצוקים' של פיוטי קדושת מוסף
ראש השנה

חיו ישמרו נכספים בחצרות מעט מקדשו. בפחד ויראה
להעריצו ולהקדישו. קו"ח אחר שתי תבות מזכירים שם
קדשו. להודיע לכל כי הם זרע קדושו:

והחיות שזכרו וכרבים יפאָרו ושרפים ירנו ואַאֲלִים
יברכו פני כל חיה ואופן וכרוב לעמת שרפים לעמתם
משבחים ואומרים.

ברוך כבוד יי ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקנים ומירות
יאמרו ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות עשה
חדשות בעל מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות בורא
רפואות נזרא תהלות אדון הנפלאות המחדש בטובו בכל
יום תמיד מעשה בראשית. כאמור לעשה אורים גדלים כי
לעולם חסדו. אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו מהרה
לאורו. ברוך אתה יי יוצר המאורות:

קרובות לשבועות

טַעֲמִים. בְּרִיתָךְ לְנֹצֵר לִכְתּוּב בְּדֶרֶךְ תָּמִים. וּבַעֲת הַשְּׁמֵעָתָם
חֲקִיךָ הַתְּמִימִים. עָמְדוּ בְּמוֹרָא כְּאַחַד מְשֻׁלָּמִים. וְנִגְלָה
לָמוּ רֵז מְלֹאכֵי מְרוֹמִים. עֲשִׂיהָ לְשִׁמְיעָה הָיוּת מְקַדִּימִים.
וְנִמְתָּ מִי וְתָן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לְעוֹלָמִים. לִירְאָה אוֹתִי לְטוֹב
לָהֶם כָּל הַיָּמִים. לוֹ עָמִי שׁוֹמֵעַ לִי וּבְדֶרֶכִי מְסִימִים.
וַיִּצְדָּקוּ וַיִּתְּהַלְּלוּ בְּלִי הָיוּת אֲשָׁמִים. כִּמְעַט מִפְּנִיָּהֶם אֲכַנִּיעַ
שׁוֹטְמִים. וְאַשִּׁיב יָדִי עַל אוֹיְבִים וְקָמִים:

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בִּיהִנָּה תִשְׁוַעַת עוֹלָמִים. לֹא בּוֹשִׁים וְלֹא
נִכְלָמִים. וְאַתָּה אֲדוֹן הַצּוֹר תָּמִים. בְּאוֹר פְּנִיָּךְ יִתְלַכּוֹן
לְאַרְבֶּי יָמִים. פֶּתַח דְּבָרֶיךָ תְּבַיְנִם בְּחֻכּוֹמִים. וְתִנָּצֵם לְהָיוּת
חַיִּים וְקִיָּמִים. וּבִתְוֹכָם תִּשְׁכֹּן רֵם עַל רָמִים:

חזון: חֵי וְקִיָּם נוֹרָא וּמְרוֹם וְקְדוּשָׁה:

חזון וקהל: וַיִּקָּם עֲדוּת בִּיעֶקֶב. וְתוֹרָה שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לְנִקְב.

מזרשה קהלת יעקב. קדוש:

שְׁבוּת מְרוֹם לְקַחְתָּ כְּתוּבִים. מִצּוֹתֶיהָ וְחֻרְיוֹתֶיהָ מִפִּי אֲוִים.
מִמְדָּבָר נְתוּנָה לְיוֹצְאֵי כְדוּרִים:

מֵאֵמֶר וְצוּי וְעִנֵּשׁ וְאַזְהָרָה. חֹק וּמִשְׁפָּט בְּרִית וְתוֹרָה. נֵעַם
הִנֵּה דְבָרוֹת עֲשֶׂהָ:

עֲרוּכִים יַחַד זֶה אַחֵר זֶה. וְצִמּוּדִים מִחֻזָּה אֶל מִחֻזָּה.
לְוַחֲוֹת כְּתוּבִים מִזֶּה וּמִזֶּה:

וְהַמְּכָתֵב מְכָתֵב אֱלֹהִים לְאַשְׁשָׁה. חֻקָּם זֶה כְּנֶגֶד זֶה
לְדֶרֶשָׁה. כְּוִנָּם וְהַתָּמִם חֻמְשָׁה מוֹל חֻמְשָׁה:

נֵעַם אֲנֹכִי הַשְּׁמִיעַ בְּמֵאֵמֶר. כְּנֶגְדּוֹ לֹא תִרְצַח הַזִּהוּר
בְּמִשְׁמֶר. זֶה עַל זֶה לְהַבִּין וּלְגַמֵּר:

בְּהַכְשֵׁל יִצְוִרִים לְשִׁפְךָ דָּם. כְּאֵלּוּ מִמַּעֲטִים דְּמוּת
בְּהִזְיָדָם. כִּי בְּצֻלָּם אֱלֹהִים עֲשֶׂה אֶת הָאָדָם:

קרובות לשבועות

עוֹשֶׂה דְּבָרוֹ. וְעָנָן כְּבֹד כֶּסֶה עַל הָרוֹ. וְהַצּוּרִים נִתְּצוּ
הָרִים בַּעֲקָרוֹ. הוֹלֵךְ וְחֹזֵק קוֹל שׁוֹפְרוֹ. חוֹצֵב לְהַבּוֹת
אֲרָזִים בְּשִׁבְרוֹ. קוֹל יְהוָה יַחִיל מִדְּבָרוֹ. וְכָלוּ אוֹמֵר כְּבוֹד
בַּפֶּאֶר דְּבִירוֹ:

מִתְּפַאֲרֶת חַיִּיתִי בְיוֹם חֲתָנָתִי. הִנֵּה בָּא קָצִי וְהִגִּיעָה עֵתִי.
לְהוֹדִיעַ יָפוֹי וּלְהַגִּיד תִּפְאָרָתִי. יֵצֵא טִבְעִי וְתִתְעַלֶּה חֶפְתִּי.
יִדְעוּ חָלָל מִה מְלֹאכָתִי. צֶדֶק וּמִשְׁפָּט בְּתוֹךְ נִתִּיבָתִי. עֹמֵק
חֻמְתִּי וְסוֹד בִּינָתִי. יְבִינוּ שְׂכָרִי עֲנָשִׁי וְאַזְהָרָתִי. עֲרֹךְ
שְׁלֹחָנִי וְסֹגֵר מִסְנָרָתִי. תִּקּוֹן אֲצַבְּעוֹתַי וְרֵב פְּעֻלָּתִי. כִּי עַד
עֵתָה בַּמְרוֹמִים שְׁכַנְתִּי. וְהַיּוֹם בָּאָדָם מִתְּנוּת לִקְחָתִי:

צִיר אֱמוּנִים נִתְעַלֶּה בִּבְחִירִים. כְּצִנֹּת שְׁלֹג בְיוֹם קִצְרִים.
חֶכֶם עָלָה לְעִיר גְּבוּרִים. נִיזְרָד עֵז מִבְּטָחָה לְהַדּוּרִים.
אֲמָרִים נְעִימִים מִפְּנִינִים יְקָרִים. וְקִבְלָם מִימִין יוֹצֵר הָרִים.
וְצִבְאוֹת קָדֵשׁ עוֹנִים וְאוֹמְרִים. טָרֵם נִשְׁמַע אָנוּ שׁוֹמְרִים.
וְשָׁמְעוּ מִפִּי עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים. וּפָתְחוּ וְרָעְדוּ מִרְעָמִים
כְּבִירִים. וּפָתְחוּ וְעָנוּ כָּל הַיְצוּרִים. יְהוָה עֵז לַעֲמּוֹ יִתֵּן
וּמִשְׁפָּטִים יִשְׁרִים:

חזן וַיִּשְׁמְחוּ כָּל הָעָם. בְּשִׂמְחַת אֲמָרֵי נָעַם. וְנִתְמַנֶּה צִיר
רוּעֵם. וַיִּרְדַּ מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם:

סדר

כוונת הפייט לזכור כל עשרת הדברות ושרם הזכירו הדבור יודיע קווצת תלתלי דיניו בב' בתים. והקדים בפסוק וירד משה מן ההר ובפסוק וידבר אלהים ובו כלל שבע עשרת הדברות. וקווצת הדינים הזכירם כל דבור ודבור בבתים ובחרוזות דבור אחד בא"ב ודבור אחד בתשר"ק בראשי תיבות החרוזות ובסוף הדברות חתם שמעון בר יצחק חזק:

חזן ויבכו, וַיִּרְדַּ מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם:

אלוף מְסַבֵּל בַּהוֹד אֲפוּדִים. בִּיָּדָיו גְּלִילֵי זָהָב חֲמוּדִים.
גֶּרוֹן עָנוּק לְשׁוֹן לְמוּדִים. דְּבָרִים דְּבוּרִים פֶּאֶפֶן שְׁקוּדִים.
הַמְשׁוּלִים לְשִׁלֵּשׁ מִשְׁקִים נְחֻמָּדִים. וּבִפְחוֹת שְׂפָכִלִים

קרובות לשבועות

הַדְרִיכֶם שְׁבִילֹו. וְלַעֲלֹם הִבָּא יֶאֱסָפוּ לוֹ. וְעַלֵּיהֶם הִפְתּוּב
אוֹמֵר מְלִילֹו. אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁפְכָה לוֹ. וּבִיּוֹם זֶה הִשְׁמִיעַ אֶת
הוֹד קוֹלוֹ. וְכָל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל פָּצְחוּ הִלּוּלוֹ. וּמִלְאָכֵי מַעֲלָה
הִנְעִימוּ מִהִלָּלוֹ. וּבִהִיכָלוֹ כְּבוֹד אוֹמֵר כָּלוֹ. שְׁרָפִים
וְאוֹפָנִים וְזִיקֵי חֲשָׁמְלוֹ. קִדְּשָׁה וּתְהַלָּה קִדְּמוֹ לְסִלְסָלוֹ.
וְחִיּוֹת הַקִּדְּשׁ אֲשֶׁר עָלִיהֶם סָבָלוֹ. נִרְאִים נוֹשָׂאִים וְנִשָּׂאִים
בְּחִילֹו. וְנִתְּרַד דִּינֹור הַעֲזֹבֵר לְמוֹלֹו. נוֹתֵן עֵז וְגִדְלָה לְהִלָּלוֹ.
וּמֵאֵז מִקְדִּישִׁים חָבֵל גּוֹרְלוֹ. יוֹם יוֹם יִנְשָׂאוּהוּ וַיְרוֹמְמוּהוּ
קִתְּלוֹ. חַיּוֹ בִּנְגוּן נִבְחַר תִּלְיִי מַעֲלָה אֵינֶם מַעֲרִיצִים לוֹ. עַד
יִקְדִּישׁוּהוּ הָעַם אֲשֶׁר בָּחַר לוֹ. אֵלֹו אֶחָד אֵלֹו מְאֹדִירִים
צִלְצוּלוֹ. וְשִׁלּוּשׁ קִדְּשָׁה יִשְׁלָשׁוּ לוֹ. דְּרִי מַעֲלָה עִם דְּרִי
מִטָּה קוֹרְאִים וּמִשְׁלָשִׁים לְהַקְדִּישׁ לוֹ:

אקדמות

רעות לעשרת הדברות, להגיד שבח רבון עלמא בבריאת עולם וצבאות מעלה ומשם ירד
לצבאות מטה בהודיעו חזק אמונתם נגד המסיתים כנראה מתשובתם להם; ויכוח האומות;
והבטחון לרב טוב הצפון, וקצת איכותו ומהותו ברמו. ועשאו המחבר בלשון ארמי. ולרוב
חשיבות הפיוט אנו מפסיקים בו בקריאת התורה. מיוסד ע"ס אבג"ד, וחתום בו שם המחבר
מאיר ביר רבי יצחק יגדל בתורה ובמעשים טובים אמן וחזק ואמץ.

אומרים אותו אחר קריאת פסוק ראשון בתורה. העולה לתורה אינו אומר כלל, לא את
חרוץ הע"ץ ולא את חרוזי הציבור, משום הפסק ברכה שלו. על פי גדולי פוסקי אשכנז
ראוי לקרוא בתורה להימנע מאמירת 'אקדמות' בעצמו, ולהניח לאיש זולתו לאמרו, שהוא
כדמות המתורגמן.

חיו אקדמות מלין, ושריות שותא:

אולא שקילנא, תרמן ורשותא:

קהל בבבי תרי ותלת, דאפתח בנקשותא:

בברי דברי וטרי, עדי לקשישותא:

חיו גבורין עלמין לה, ולא ספק פרישותא:

גויל אלו רקיעי, קני כל חורשתא:

אזהרות

אתה הנחלת תורה לעמך. וכאב את בן אותם יסרת:
בימיך כתבת דברות חיים. ובאצבעותיך חקקת תוכחות
מוסר:

גדל ענשין ואזהרות הרבה. מצות עשה ומצות לא תעשה:
דיני ממונות ודיני נפשות. ונתינת מום בנותני מומים:
הזהרת שופטים כל שחד רשע למות. וצנאת שוטרים לבל
הכר פנים:

ושבועת העדות ושבועת הפקדון. ושבועת העלם דבר
ושלום גזל והשב אבדה:
זקוק בית דין בדרישה ובחקירה. סנהדרי גדולה וסנהדרי
קטנה:

חזוק בית דין בארבע מיתות. עברה ועברה וענש שלה:
טרפה להשליך ונבלה למכר לנכרי. כל חלב וכל דם
שלא לאכול:
זין לנסף ושמן להדליק. ועשרון ושתי תלחם גרש קלי
וכרמל:

כהנים לשרת ולוים לשורר. תרומות ומעשרות וערי מגרש:
לחיים ותרועה והקבה לתת לכהן מאת העם ומאת זובחי
הזבח. וראשית הגז מגוזי צאן:

מעשר בהמה וקדוש בכורות. ופדיון הבן ונדר והקדש:
נטע רבעי ודוי מעשר. מקרא בפורים ברכות וקללות:
שמחת בית השואבה לשמחת בָּחַג. סֶכֶה ולולב וערבה ונסוף
המים:

עריזות להפריש נדה להרחיק. חליצה ויבום וספר כריתות:
פרשת סוטה ופרשת עגלה ערופה. תפלין ומזוזות ומצות
ציצת:

יוצרות ליום ראשון של סוכות

בעוד הש"ץ אומר 'ברכו' אומר הקהל בלחש:
 יתברך וישתבח ויתפאץ ויתרומם ויתנשא שמו של
 מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
 ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים סלו
 לרכב בערבות ביה שמו ועלו לפניו. ושמו
 מרומם על כל ברכה ותהלה:
 כשמנגן הש"ץ השם יאמר הקהל:
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
 כשמנגן הש"ץ 'המברך' יאמר הקהל:
 יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

ש"ץ מאריך
 באמירת 'ברכו':
 ברכו את יי
 המברך:
 קהל וש"ץ יחדיו:
 ברוך יי
 המברך
 לעולם ועד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא
 חשך עשה שלום ובורא את הכל:
 אור עולם באוצר חיים אורות מאפל אמר ויהי:
 אכתיר זר תהלה, לנורא עליה, במי זאת עולה:
 באדר רננים אעלסה, כנף רננים נעלסה, למלך רם ונשא:
 גדתי ארבע, למספר רובע, לחן על ארבע:
 חיו אסלד בשבח ותודה, בתוך קהל ועדה, בלקחי לולב
 ואגדה, קדוש:
 דרוש במו צדק, לשפטם לצדק, דינם להוציא לצדק:
 הלל בם אפצה, ומליצי ירצה, וכזהב אצא:
 ורובץ בפחת יבוש, וחטא בצול תכבוש, קראתיה אל
 אבוש:
 זכר ספוד לדורות, להם להורות, לספק ולקרנות:
 חסות בצל סכה, כחך נסוכה, שבעה להסתוככה:
 טלול עננים אפירה, בכל דור ודור אפירה, לחסדי דוד
 זכרה:
 יקם ספתו, ותפון מלכותו, ותרב גדלתו:
 כימי עולם, ומלכותו עד העולם, לדוד ולזרעו עד עולם:

קרובות ליום ראשון של סוכות שחל בימי חול

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֵנָה כָּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוּ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר
וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן.

מְסוֹד חַכְמִים וְנְבוֹנִים. וּמֶלֶמֶד דָּעַת מְבִינִים. אֶפְתָּחָה פִּי
בְּשִׁיר וּרְנָנִים, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מַעֲוֹנִים:
אֵימָתִי בְּחִיל כְּפוֹר, בְּעוֹתָה בְּחֻשְׁבוֹן תְּסַפּוֹר, גִּלְתִּי כְּהַצְדֵּק
כּוֹפֵר, דּוֹלֵק כְּנִמְצָא חָפוֹר: הִדְרָאוּ מִתִּי הוֹלָלִים, וְצַמְתּוּ
לְרֹגֵב חֲלָלִים, זָפִים כִּי־צִאוּ מִתְּלָלִים, חָלִים וְשָׁרִים
כְּחוֹלָלִים: טִיעַת עֲצֵי עֶשֶׂב, יִשְׁאוּ הַיּוֹם מִזִּבְחַת לְהִסָּב:

חיו כתָּשֶׁר יִפְלְסוּ בְּמִסָּב, לְהַרְצוֹת בְּשׁוֹר וְכָשֶׁב:

בְּךָ אֲגִילָה וְאַשְׁמַחָה, בְּרִנָּה וּשְׂמִיחָה:

חיו בָּאֵם תִּבְנִים שְׂמִיחָה, גּוֹנְנֵנוּ בְּכַדּוֹת צְמִיחָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ:

[בארץ ישראל יש אומרים: מוֹרִיד הַטֵּל.]

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי
עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גִּבּוֹרּוֹת וּמִי דּוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית
וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים.

מֵאֲלֵמִי מְגִדִּים אֲרַבְּעָה, מִשְׁמָרֵי סָפָה שִׁבְעָה, נוֹסְכֵי נוֹל
שִׁבְעָה, נִחְלָם גְּעִימוֹת שִׁבְעָה: שִׁיחִים בְּדֶרֶךְ מִטְעָתָם,
סוֹלָלִים סְכוֹת שְׁוַעָתָם, עָלֵי קָרִים גְּטִיעָתָם, עֲלוֹת כְּמוֹ
מִטְבִּיעָתָם: פְּאוּרִים לְשֵׁם יוֹם, פֶּאֶר בָּם לְאִיּוֹם:

חיו צִוִּי קִיחָתָם בְּזֹה הַיּוֹם, צִחְצִיחַת בְּזֹה רֵאשׁוֹן יוֹם:

קרובות ליום ראשון של סוכות שחל בשבת

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַנּוֹבֵר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה חֹלֵל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה. מְלֶכֶךְ עוֹזֵר
וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן.

מְסוֹד חַכְמִים וְנְבוֹנִים. וּמְלָמֵד דַּעַת מְבִינִים. אֲפֻתָּה פִּי
בְּשִׁיר וּרְנָנִים, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פָּנֶי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:
אֲרַחֵץ בְּנִקְיוֹן כַּפּוֹת. בְּלִי חֲמַס קַחַת סִנְסוֹן כַּפּוֹת. גְּמוּנֵי פֶז
לְאַגּוֹד וּלְכַפּוֹת. דִּשְׁאֵי אֲשָׁלִים בָּם אֵף לְכַפּוֹת:
הֵן מִבְּעָשׂוֹר חֲקָקִי לְחַיִּים, וְהוֹדִיעֵנִי אֶרֶץ חַיִּים, זַעַם מֵאֵז
תִּרְשִׁישׁ וְאֵיִם, חָרָה אִפּוֹ בָּם מֵהֵיוֹת חַיִּים:
טָרַחֵי נָשָׂא וְשֵׁת לִי סְלִיחָה, יִצְתָּה בֵּת קוֹל לְךָ אֲכַל
בְּשִׁמְחָה, כְּאַרְבַּעַת יוֹם שֵׁת גְּבוּל שִׁיחָה, לְבַל לְעָרֵב
שְׂמִיחָה בְּשִׁמְחָה:

מוֹעֵד רֵאִית חֲגִיגַת אֶסֶף, נִתְמַד בְּחִלְשֵׁי לַחוּגֵי בְּכֶסֶף, סֶכֶה
וּפּוֹר נָזַל לְהַעֲדִיף לִי בְּתֶסֶף, עֲנִי קָחוּ מוֹסְרֵי וְאַל כֶּסֶף:
פְּרָחִים כְּנִטְעָם אֶעֱמֶסָה לְאִיּוֹם, צָחוֹת לְצַחֲצַח מִצּוֹא בָּם
פְּדִיּוֹם:

חזו קִיחַתָּם בְּדָמִים יוֹכְשָׁרוּ לְשֵׁם אִיּוֹם, רֵאוּיִם לְהַנְטִל בְּזֶה
רֵאשׁוֹן יוֹם:

שְׂמֵךְ מִשְׁתַּף בְּשִׁמְנוֹ, שְׂקִדָּת מִכַּפּוֹר מְחוֹת אֲשֻׁמִּינוּ:

חזו תְּסוֹכְכֵנוּ וְאַל תִּאֲשִׁימֵנוּ, תְּגוֹנְנֵנוּ וּתְרוֹמְמֵנוּ עַד מְרוֹם
שִׁימְנוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגִן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְּבוּר וְעוֹלָם אֲדָנִי. מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ:

[בארץ ישראל יש אומרים : מוֹרִיד הַטֵּל.]

הושענות

הושע נא:

למענך אלהינו הושע נא:

למענך בוראנו הושע נא:

למענך גואלנו הושע נא:

למענך דורשנו הושע נא:

אֶרְוֹךְ שׁוּעִי. בְּבֵית שׁוּעִי. גְּלִיתִי בְּצוּם פִּשְׁעִי. דִּרְשָׁתִּיךָ בּוֹ
לְהוֹשִׁיעִי. הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוּעִי. וְקוּמָה וְהוֹשִׁיעִי. זְכוּר
וְרַחֵם מוֹשִׁיעִי. חַי כֵּן תִּשְׁעָשְׁעִי. טוֹב בְּאֵיֶךְ שְׁעִי. יוֹחֵשׁ
מוֹשִׁיעִי. כִּלָּה מְרִשִּׁיעִי. לִבִּל עוֹד תִּרְשִׁיעִי. מִהֵר אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל. נִצַּח לְהוֹשִׁיעִי. שָׂא נָא עוֹן רִשְׁעִי. עֲבוֹר עַל פִּשְׁעִי.
פָּנָה נָא לְהוֹשִׁיעִי. צוּר צִדִּיק מוֹשִׁיעִי. קִבֵּל נָא שׁוּעִי. רוֹמֵם
קֶרֶן יִשְׂרָאֵל. שְׂדֵי מוֹשִׁיעִי. הוֹשֵׁעַ נָא: תוֹפִיעַ וְתוֹשִׁיעִי. הוֹשֵׁעַ
נָא:

אָנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ אֱלִים בְּלוֹד עַמְּךָ. בְּצִאתְךָ לַיִשָּׁע עַמְּךָ. כֵּן הוֹשַׁע
נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ גּוֹי וְאֱלֹהִים. דִּירוּשִׁים לַיִשָּׁע אֱלֹהִים. כֵּן הוֹשַׁע נָא:
כְּהוֹשַׁעְתָּ תְּמוֹן צְבָאוֹת. וְעַמָּם מִלְּאֲכֵי צְבָאוֹת. כֵּן הוֹשַׁע נָא:
כְּהוֹשַׁעְתָּ זַכִּים מִבֵּית עֲבָדִים. חֲנוּן בִּיָּדָם מִעֲבִידִים. כֵּן
הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ טְבוּעִים בְּצוֹל גְּזָרִים. יִקְרָךְ עַמָּם מִעֲבִירִים. כֵּן
הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ כִּנָּה מְשׁוֹרָרֶת נִיּוֹשָׁע. לְגוֹחָה מְצִיגֶת נִיּוֹשָׁע. כֵּן
הוֹשַׁע נָא:

הושענות

לשבת

אֹם נְצוּרָה כְּבֵבַת. בּוֹנֵנֶת בְּדַת נָפֶשׁ מְשִׁיבַת. גּוֹמְרַת
הַלְכוֹת שִׁבְתָּ. דּוֹרְשֵׁת מִשְׁאֵוֹת שִׁבְתָּ. הַקּוֹבֵעַת אֲלֵפִים
תַּחֲוִים שִׁבְתָּ. וּמְשִׁיבַת רָגֵל מְשִׁבְתָּ. זְכוּר וְשִׁמּוֹר מְקִימַת
בְּשִׁבְתָּ. חָשָׂה לְמַהֵר בִּיאַת שִׁבְתָּ. טוֹרַחַת כָּל מְשֻׁשָּׁה
לְשִׁבְתָּ. יוֹשֶׁבֶת וּמִמְתַּנֶּת עַד כְּלוֹת שִׁבְתָּ. כְּבוֹד וְעוֹנֵג
קוֹרְאָה לְשִׁבְתָּ. לְבוּשׁ וּכְסוּת מְחַלֶּפֶת בְּשִׁבְתָּ. מְאָכֵל
וּמְשֻׁתָּה מְכִינָה לְשִׁבְתָּ. נוֹעֵם מְגִדִּים מְנַעֲמַת לְשִׁבְתָּ.
סְעוּדוֹת שְׁלֹשׁ מְקִימַת בְּשִׁבְתָּ. עַל שְׁתֵּי כִפְרוֹת בּוֹצֵעַת
בְּשִׁבְתָּ. פּוֹרְטַת אַרְבַּע רְשׁוּיוֹת בְּשִׁבְתָּ. צוּרֵי הַדִּלְקַת גֵּר
מְדַלְקַת בְּשִׁבְתָּ. קְדוּשׁ הַיּוֹם מְקַדְּשֵׁת בְּשִׁבְתָּ. רֶגֶן שֶׁבַע
מִפְלֵלֹת בְּשִׁבְתָּ. שִׁבְעָה כְּדַת מְקוֹרְאָה בְּשִׁבְתָּ. תַּנְחִילָנָה
לַיּוֹם שֶׁכָּלוּ שִׁבְתָּ. הוֹשַׁע נָא:

אֲנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ אָב הַמּוֹן הַשְּׁלִיחַ עָלֶיךָ יְהוָה. בַּעֲדוֹ רַדְתָּ וּמַלְטָתוֹ

מִלְחָה. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ גִּזְעוֹ מִסֵּר יְחִידָתוֹ לְשִׁלַּח. דִּבַּרְתָּ לְהוֹרוֹ יִדְךָ אֵל

תְּשִׁלַּח. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ הַנָּאֵבֶק עִם מִלְאָךְ קַדִּישׁ וְעִיר. וּמַלְטָתוֹ מִשָּׁטֵם

שָׁעִיר. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ זָרְעוֹ בְּבֹאֵם עַל הָעִיר בָּטַח. חֲרַדְתָּ צָרִימוֹ

בְּנִסְעָם וְהִלְכוּ לָבֶטַח. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ טְהוֹרִים מִמִּפְרִיכֵמוֹ בְּמִלְכֵּן. יָרְדוּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ

אֶבֶן. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ כָּלִיל בְּנִתְעַלְמָה בְּגִמְא צוֹרָתוֹ. לוֹיִתוֹ אֵל חֵיק

הוֹרָתוֹ. כֵּן הוֹשַׁע נָא:

הושענות לחושענא רבה

הושע נא:

למענך אלהינו הושע נא:

למענך בוראנו הושע נא:

למענך גואלנו הושע נא:

למענך דורשנו הושע נא:

למען אמתך. למען בריתך. למען גְדֻלָּךְ. למען דְּתָךְ.
למען הודך. למען ועודך. למען זכרך. למען חסדך.
למען טובך. למען יחודך. למען כבודך. למען מונדך.
למען מלכותך. למען נצחך. למען סודך. למען עֶזְךָ.
למען פֶּאֶרְךָ. למען צדקתך. למען קדשך. למען רחמיו
הרבים. למען שכינתך. הושע נא:
למען תהלתך. הושע נא:

אֶעְרוֹךְ שׁוּעִי. בְּבֵית שׁוּעִי. גְּלִיתִי בְּצוּם פֶּשַׁעִי. דְּרַשְׁתִּיךָ בּוֹ
לְהוֹשִׁיעִי. הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוּעִי. וְקוּמָה וְהוֹשִׁיעִי. זְכוֹר
וְרַחֵם מוֹשִׁיעִי. חַי כֵּן תִּשְׁעֲשָׁעִי. טוֹב בְּאַנֶּק שְׁעִי. יוֹחַשׁ
מוֹשִׁיעִי. כָּלָה מְרֻשִׁיעִי. לְבַל עוֹד תִּרְשָׁיעִי. מִהֵר אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל. נִצַּח לְהוֹשִׁיעִי. שָׂא נָא עֶז וְרֶשַׁעִי. עֲבוֹר עַל פֶּשַׁעִי.
פָּנָה נָא לְהוֹשִׁיעִי. צוֹר צָדִיק מוֹשִׁיעִי. קַבֵּל נָא שׁוּעִי. רוּמָם
קָרַן יִשְׂרָאֵל. שְׂדֵי מוֹשִׁיעִי. הוֹשֵׁעַ נָא: תוֹפִיעַ וְתוֹשִׁיעִי. הוֹשֵׁעַ
נָא:

אֲדוֹן הַמוֹשִׁיעַ. בְּלִתִּי אֵין לְהוֹשִׁיעַ. גְּבוֹר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
דְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ. וּמַצִּיל וּמוֹשִׁיעַ. זוֹעֲקִיךָ
תוֹשִׁיעַ. חוֹכֵיךָ הוֹשִׁיעַ. טְלָאִיךָ תִּשְׁבִּיעַ. יְבוּל לְהַשְׁפִּיעַ. כָּל
שִׁית תִּדְרָשׂא וְתוֹשִׁיעַ. לְגִיא בַל תִּרְשָׁיעַ. מְגִדִּים תִּמְתִּיק
וְתוֹשִׁיעַ. נְשִׂאִים לְהַפִּיעַ. שְׁעִירִים לְהַנִּיעַ. עֲנָנִים מְלַהֲמָנִיעַ.

הושענות לחושענא רבה

הש"ץ אומר קדיש תתקבל. ואח"כ יחבוט הערבה על הקרקע דוקא כמבואר בזוה"ק ויהיו בערבה ה' בדים לא פחות ולא יותר ויחבוט רק ה' חבטות ולא יותר : ואחר חבטת הערבה יאמר תחנה זו :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל תְּהִי אָבוֹתֵינוּ הַבּוֹחֵר בְּנָבִיאִים טוֹבִים וּבְמַנְהִיגֵיהֶם הַטּוֹבִים שֶׁתִּקְבֹּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ וְהַקְפּוֹתֵינוּ וּזְכוֹר לָנוּ זְכוֹת שְׁבַעַת תְּמִימֶיךָ וְתַסִּיר מִחִיצַת הַבְּרָזָל הַמַּפְסֶקֶת בֵּינֵינוּ וּבֵינֶיךָ וְתֹאזִין שְׁוַעֲתָנוּ וְתִיטִיב לָנוּ תַּחְתִּימָה תּוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה וְתַחֲמֶנּוּ בְּסֶפֶר חַיִּים טוֹבִים. וְחַיִּים הֵזָה תִּתֵּן בְּשִׁכְנִית עֲזָךְ חֲמֹשׁ גְּבוּרֹת מִמֶּתְקוֹת עַל יְדֵי חֲבִיטַת עֶרְבָה מְנַהֵג נְבִיאֶיךָ הַקְדוּשִׁים וְתַתְּעוֹרֵר הָאֱהָבָה בֵּינֵיהֶם וְתַנְשִׁקֵנוּ מִנְשִׁיקוֹת פִּיךָ מִמֶּתְקָת כָּל הַגְּבוּרֹת וְכָל הַדִּינִין וְתֹאִיר לְשִׁכְנִית עֲזָךְ בְּשֵׁם (י"ד ה"א ו"ו) שֶׁהוּא טַל אוֹרוֹת טַלְךָ וּמִשָּׁם תִּשְׁפִּיעַ שְׁפַע לְעַבְדְּךָ הַמִּתְפַּלֵּל (פב"פ) לְפָנֶיךָ (מַחִילָה) שֶׁתֹּאדִיר יָמָיו וְתִמְחֹל לוֹ חֲטָאָיו וְעֲוֹנוֹתָיו וּפְשָׁעָיו וְתַפְשׁוּט יְמִינְךָ וְיָדְךָ לְקַבֵּלֵנִי בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ וְאוֹצְרֶךָ הַטּוֹב תִּפְתַּח לְהַשְׁפִּיעַ מִים נָפֶשׁ שׁוֹקֶקָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב יִפְתַּח יְהוָה לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לְתֵת מָטָר אֶרְצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדְךָ אָמֵן:

יוצרות לשבת חול המועד סוכות

תכתב זאת לעם נברא להתכפר. מה עלינו לקח לולב
ושפר. לשמיע בקול תודה ולספר: אחת פמה וכמה טובה
כפולה ומכפלת. ירושלים ברצותה תקים ותאיר מאפלת.
סכת דויד הנפלת. בירושלים תהיה פלטה ובשרידי
קרואיה. יקר צפירת חפת קדש קרואיה. מכון הר ציון ועל
מקראה:

מחיל אל חיל נטיל במחזה. יראה שכניתה באצבע נהנים
מזיוה להתחזה. ואמר ביום תהוא תהא אלהינו זה. קדוש:

הכל יודוך עד עוד זולתך

אזכרה מקדם פלאה. לשמיה ולזכרה תשק. בך נלה שלמה
מחמד חפצי חשק. גאלת בזרוע עמה נחלת בחסד משק.
אדני עז ישועתי סכותה לראשי ביום נשק: דרך ארץ שנית
סדרת משחק נטחן. הטל עולה ומחספס עלומות מלבין
ובחן. ומדי יום ביום פניו להקביל בתחן. דשנת בשמן
ראשי תערוך לפני שלחן: זיו ענן כבוד צריך אחד לכנס.
חדר לפניו מחדר קרן עמו כפנס. טהר ונהץ ומשלים רמז
לשבת בהכנס. מפני קשט סלה. נתתה ליראיה נס: יחוקקו
נדיבי עם שירת הבאר לחסלה. כמין כברה קטנה מחזקת
ומענגת בסלסולה. תוקפת עבור בציות שנים עשר מסלה.
נהרות תבקע ארץ שבעות מטות אמר סלה: ידידות
קדמוניות כנס פליאות גמילות חסדיה. ציון סכת דוד
היטיבה בסודך לחסדיה. חדש עז מנסדיה כבים טפים
בסודך. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדיך:

יוצרות לשמיני עצרת

עונים 'אמן' על ברכת אהבה של ש"ץ. להשלמת רמ"ח תיבות בקריאת שמע מקדימים לה אמירת 'אל מלך נאמן' הן ביחיד והן בצבור. ויש משלימים את חשבון רמ"ח בעניית 'אמן' על ברכת אהבה של ש"ץ, שיאמן' הוא נוטריקון 'אל מלך נאמן'.

**אָמֶת וַיַּצִּיב וַנִּכְוֶן וְקִים וַיִּשָּׁר וַנֶּאֱמָן וְטוֹב וַיִּפֶּה הַדָּבָר
הַזֶּה עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל
דּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָרֶיךָ:**

השץ אומר בניגון עד זולתך.

על הראשונים ועל האחרונים לעולם ועד חק ולא
יעבור. אמת שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
ועד: אתה הוא מלכנו מלך אבותינו אתה. למען שמך
מהר לנאֵלנו כנאֵלת את אבותינו: אמת מעולם שמך
הגדול עלינו נקרא באהבה אין אלהים עוד זולתך:

אז בקשוב עניו עליה אל הר העברים, בדעתו חשב בעלית
סין בהדורים, גזרת דת חדשה ופקודים ישרים, דוד יש לו
לתן למשבעים בחורים:

העת קשב ומת בחר אשר אתה עולה, וי נ צונח בפה מלא,
זו עליה ירידה היא להתכלה, חנון אעברה נא ואראה, החר
הטוב והמעלה:

טהור ענהו רב לך אל תוסף דבר, יהושע משרתך הגיע זמן
היות לך חבר, כי המלכות בחברתה כמלא נימא לא
תתקבר, לחר נבו תעלה ושם תמות ובני תקבר:

משה כינע פי גזרה עליו נגזרה, גם לאדון כל הודע חובתי
ליפה וברה, סגלים פן יאמרו בסתר עבר עברה, על כן לא
ענהו איום ונורא:

פודה השיבו על אשר מעלתם בי במי מריבה, צעקת
שועתכם לפני לכן לא בא. קניסה זו עליכם לכן נקנסה
ונקצבה, רשום ירשם ויכתב בדת נפש משיבה:

שבטי ישראל קבץ ונחת, תמימי תפודיני מרדת שחת, מר
צרחו כלם וצוחו כאחת, שאין פדיון וכפר בכלום חפץ
ודבר תוכחת:

קודם שמכניסין ספרי התורה להיכל אומרים :

אֲשֶׁר בְּגִלְגָל אָבוֹת בָּנִים גִּדְּלוּ, וּבַעֲבוּרָם תּוֹרָה נָתַן. בְּגִלְגָלִי
רוּחַ יְהוָה נִגְלָה, בְּמִלְאֲכִי צָבָאוֹת אֶלְפִי שִׁנָּאן. גִּבּוֹר עַל גָּאִים
אֱלֹהֵי אֲדִיר, קָרָא לְמֹשֶׁה לְקַבֵּל לוחוֹת. דְּבָרֵי אֵל חֵי שְׁמֻעָה
הָאֶרֶץ, וְעַמּוּדֶיהָ יִתְפַּלְצוּן. הִטָּה שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ, וַיִּרְכַּב עַל
כְּרוֹב וַיָּדָא עַל כַּנְפֵי רוּחַ. וַיֵּצְאוּ דְבָרִים מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
וַיִּתְחַקְקוּ עַל לוחוֹת הָאֶבֶן, וְמִירוֹת אֶמְרוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.
שׁוֹפָר תִּקְעוּ בְּשִׁמֵי מָרוֹם, חֲרָדָה לְבָשׁוּ כָּל בְּנֵי עֲשׂוֹ, כִּי
מִשְׁעִיר יְהוָה זָרַח. טָפְחוּ כָלֶם בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל, כִּי מִפָּאָרֵן יְהוָה
הוֹפִיעַ. יָמִין יְהוָה טָפְחִים בַּלּוּחוֹת, וַיִּמֵּן מֹשֶׁה טָפְחִים
בַּלּוּחוֹת, כִּי אֶרֶץ הַלּוּחוֹת שָׁשָׂה טָפְחִים וְטָפְחִים מִפָּרֶשׁ בֵּין
יָד לְיָד. לֵךְ מֹשֶׁה וּשְׂמַח בְּגִדְלָתְךָ, כִּי אֵין כְּמוֹךָ בְּכָל
הַנְּבִיאִים. מִי עָלָה שָׁמַיִם לְתוֹךְ הָעֵנָן, וּמִי רָאָה תְּמוּנַת
אֱלֹהֵינוּ. מֹשֶׁה עָלָה לְתוֹךְ הָעֵנָן, גַּם הוּא רָאָה תְּמוּנַת אֱלֹהֵינוּ.
נָשִׂיא נְשִׂאִים הָיָה מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, אָב לְחֻכְמִים וְרֹאשׁ לְנְבִיאִים.
סֵגֶר הָיָה בַּתְּפִלָּתוֹ, וְעַל יָד שְׁלוּחוֹ חֲרוֹן אַף הִשִּׁיב. עָנָה יְהוָה
וַאֲמַר לְעַמּוֹ, אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים. פָּתְחוּ כָלֶם פִּיהֶם וְאָמְרוּ, יְהוָה יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד:

צָעַק מֹשֶׁה צָעָקָה גְּדוֹלָה וּמְרָה, בְּשַׁעַת שְׁאָמַר לוֹ הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, עָלָה וּמַת בָּהֶר. קָרַע בְּגָדָיו וַהֲרִים קוֹלוֹ, יְהוֹשֻׁעַ
בֶּן נוּן, שָׁמַר נָא צִאֲנִי. רָאָה מֹשֶׁה מֶרְאֵשׁ הַפְּסֻקָּה, נִחַלַת
שְׂבָטִים עוֹמְדִים לִפְנָיו:

שָׁם מַת מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה, מוֹל בֵּית פְּעוֹר אֶסְפוֹ אֱלֹהֵינוּ.
תְּפִלַּת מֹשֶׁה קָרַע רִקְיעַ, וְעָנָה צוּר לְעַמּוֹ בְּעֵת צָרוֹתָם.
תְּפִלָּתוֹ לְעוֹלָם לֹא שָׁבָה רִיקָם, כִּי רוּעָה נֶאֱמָן הָיָה מֹשֶׁה
לְיִשְׂרָאֵל:

מֹשֶׁה מַת מִי לֹא יָמוּת, עַל פִּי יְהוָה. מַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ:

תפלת גשם

לפני התפלה בלחש השי"ץ מכריז: **משיב הרווח ומוריד הגשם.**

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

השי"ץ מנגן את שתי הברכות הראשונות בניגון שבת

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקָנָה תָּכֵן וְזוֹכֵר
חֲסָדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.
מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.

אֲךָ בְּרִי אֶתֶת שֵׁם שֶׁר מְטָר. לְהַעֲבִיב וּלְהַעֲנִין לְהַרְיֵק
לְהַמְטֵר. מִיָּם אֲבִים בָּם גֵּיא לַעֲטָר. לְכָל יַעֲצֵרוּ בְּנִשְׁיוֹן
שֶׁטֶר. אֲמוּנִים נִגּוֹן בָּם שׁוֹאֲלֵי מְטָר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן אֲבֹרָהּ:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי. מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי
עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מִלֶּךְ מֵמִית
וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים.

יִטְרִיחַ לְפָלֵג מִפְּלֵג גֶּשֶׁם. לְמוֹנֵג פָּנֵי נָשִׁי בְּצָחוֹת לָשֵׁם. מִיָּם
לְאַדְרֵךְ בְּנֵית בְּרָשָׁם. לְהַרְגִיעַ בְּרַעְפָּם לְנִפְוָחֵי גֶשֶׁם.

לְהַחְיֹת מְזֻבְּרִים גְּבוּרֹת הַגֶּשֶׁם:

מיוסד ע"פ א"ב כפולות והוא רשות לחזן:

אֲפִיק מַעַן מַעֲטָר, בְּיוֹם הַמַּעֲטָר, אֶעֱרֹךְ שׁוּעַ וְלֹא אֶפְטָר,
בְּנִיב הַמַּפְטָר:

בְּקֶץ הַמִּנְטָר, שְׁאוּנֵי הַנְּטָר, בְּמוֹסְפֵי לַעֲטָר, תִּפְלֵת מְטָר:

יִפְתָּח אֶרֶץ לְיִשְׁעוֹ, לְשֹׁכֵר מִטָּה רָשָׁע, מִיּוֹם אִם כָּזְבוּ בַּפֶּשַׁע, זָכַר נָם יִקַּח נָא מַעַט מִיָּמִים וְתִישַׁע:

כִּי אַרְבּוֹת שְׁמֵי עֶרֶץ, עַד אָבִיב יִפְתָּחוּ בְּלִי פָרֶץ, קוּי"ח מִיּוֹם אִם לְהַעֲלוֹת בְּמֶרֶץ, טָרָם יִהְיֶה בְּאֶרֶץ:

יִהְיֶה בִּידוֹ מִפְתָּח, זוּלָתוֹ בְּלִי יִפְתָּח, מִיּוֹם בְּצוּל יִרְתִּית, חֲגוּר בְּנֵי עֶקוּד לִפְתָּח:

כְּאֲשֶׁר בָּחַן וְשָׁפַךְ לֵב כַּמִּים, יִחְיוּ טְלָאֵי מִיּוֹמִים, קוּי"ח מִיּוֹם בְּאֶר חֶפֶר פַּעַמִּים, לְקוּל תִּתּוֹ הַמּוֹן מִיּוֹם בְּשָׁמִים:

לָךְ גָּשִׁים וְשׁוֹע מְרַהֲטִים, לְהִקָּר חֶרֶב לְהָטִים, מִיּוֹם גִּבֹּר כְּמֶרְהָטִים, בְּחִין פֶּצִיל בְּרַהֲטִים:

יִרְדַּ גָּשָׁם לְנִדְשָׁאִים, לְעֵדֶן זֵיו עֵין לָךְ נוֹשָׁאִים, קוּי"ח מִיּוֹם גְּנוּזִים וְנִשָּׂאִים, לְשִׁאוֹתָם מַעֲלָה נִשְׂאִים:

אֶת דְּרוֹשָׁה מְרֹאשׁ, תִּמְיֵד אוֹתָהּ דְּרוֹשׁ, מִיּוֹם דָּגָן וְתִירוֹשׁ, יִרְוּ בְּשִׁית בְּכוֹר רֹאשׁ:

הַנֶּשֶׁם דְּשָׂאִים יְרוּעֵנָה, וְשׁוֹר וּמְרִיא בּוֹ יִחְנֶנָה, קוּי"ח מִיּוֹם דִּלָּה לְעֵב מַעֲנֵנָה, בְּאוֹת קִשְׁת עֲנִינַת עֲנָן:

אוֹצְרוֹ הַמָּלֵא, מִזְעַת כֶּפֶת דּוֹק מִתְמַלֵּא, מִיּוֹם הַמִּצֵּית מִי מָלֵא, לְגִיא מַעֲקָרֵי שׁוֹר תִּמְלֵא:

וְהַשְׁלֵג תִּקְפֹּא לְנִלְקֶשֶׁת, לְרִשׁוֹ בְּשִׁלְיֵי מִתְבַּקֶּשֶׁת, קוּי"ח מִיּוֹם הַזֵּל לְמִתְנַקֶּשֶׁת, בְּהוֹד נִגְהָ מְרֹאֶה תִקְשֶׁת:

הַטּוֹב וְהַנָּעִים, שְׁעָה זֶמֶר נָעִים, מִיּוֹם וְקוּל מְזַעְזָעִים, בְּמִי מְרִיבָה לֹא תִזְעִים:

מִן וְדוּי תְּאוֹמִים וְרָעִים, תִּתְרַצֶּה בְּשִׁית הַנָּעִים, קוּי"ח מִיּוֹם נַעַד לְזוֹרְעִים, בְּקוּל גִּלְגֹּל הַפְּרָעִים:

ניסן

סיון

אדר

שור

סיון

תאומים